

Kaitomųjų kalbos dalių kirčiavimas

Nustatykite ir įrašykite linksniuojamojo žodžio kirčiuotę 1, 2, 3a, 3b arba 4.

Prigimtinė kultūra nurodo į ribas , namus , prisirišimą , į to, kas sava, branginimą. Į tradiciją . Į ryšį tarp praeities , dabarties ir ateities . Į ryšį, kuris nėra tik abstrakcija , o kalba apie tėvus, protėvius , jų gyvenimus. Branginti prigimtinę kultūrą reiškia priešintis beribei globalizacijai , kultūros standartizacijai, ribų naikinimui ir nykimui . Tik po prigimtu dangum žmogui , žmonėms ramu, tik gimtoji kalba ritmuoja mintis ir jausmus, nes, kaip pasakyta senoje patarlėje , kiekviena pušis savam šilui ošia. Šviesesnėse sąmonėse atsiliepia (vis dar atsiliepia) gilus balsas , arba prigimtinis instinktas , raginantis gyventi ir veikti būtent pagal tą kodą , skatinantis atsiliepti būtent į tokius signalus , kurie tarsi siunčiami. Žmogiškoji tapatybė turi daug matmenų . Visų jų niekad negalima apimti. Kalbame tik apie aspektus , skirtingai pasireiškiančius skirtingais laikais, skirtingomis aplinkybėmis . Nėra absoliučios tapatybės; kiekviename tapatume esama ir netapatumo. Ir atvirkščiai – nėra tokios žmogiškosios netapatybės, kurioje nebūtų tapatybės. Tapatybė, bent jos dalis , leidžia žmogui būti, sakyti apie save aš, o apie kitą – tu. (Viktorija Daujotytė)